Азна (та) нѣщо в'ксто чурят тари и други драгоцѣнности, каса ковчег, сандѫк, хазна, бурса (вѫрба) 2) чест вѫтрешно вмѣстилище за водѣ: на чешмата азната. в. хазна.

Азнатарин (чьт), ковчежник, касиер. в. хазнатар.

Азнатар (ьт), тоже що азнатарин.

Азнатарче (то) умал. от азнатар, младо момче азнатар.

Азно (то), тоже що азна: хладна го во царското азно. М.37. 2) чкровище, богатство, имот, благо, тари. Ти остаам нѣвѣливажье, ти осгаам девет куми азно. М.182 – 145.

Азство (то) от аз 1) Егоизъм, бѣлник, себечество. 2) свѣщност, свѣщинство, собственост. богор.

Азчеля (та) прл. нѣмъ скѣт. М.

Аз (чьт) старото название на буквата а. Аз го види празго чини. посл.

Аз (мене) в'ливий говорсе чуе различно употрѣбявано: аз, ас, наз, нас, ѧзе, ѧ, ез, ес, е – азе, язи, ѧзи, азека, наска и др. ~~глѣдай целоотрѣдствено на всѣко под изтѣнения та: Аз съм~~ ~~гой съм, посл. Аз бук, ти два. посл. Аз знам кѫде отвеждиш~~ ~~аз ще ти потрѣбам. Ч. 248. сетно вам аз я отпрѣвам Ц.368~~ ~~Аз да ви кажа ли аз вас. Зк. 21.~~ — Предрурава скратени мѣ мѣстоимен. в'дат и вин падеж и замѣнява мене. Аз ми се струва, вмѣсто мене ми се струва, чини ми се. Аз мене страх, мене ме е страх, страх ме е. Аз такмалко ме е грижа. Л. Д. 1870 р, 168. — Множ. стар. ни, на и днес у миящи мѣ (Дебърско) ни и мне, а у другите българи на всякадѣ почти рачно изговарят: ни, ний, ине, ния? Айде сега, брате, стока мне да дѣлиме. М.182. Мне на брежне не канихме. М.28 Душа мне не мой да с'огрѣшиме. М.29. Айдеме да се разделиме. М.47. Мне двама виноградаме. М.101 и др. 2) Грѣцкий цар ни (ни, ня, нас) вика да приведем българската земя и дай другим ни (ний, ине) р.39. Ни (ний, ине,